

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

24 noiembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Gordilă Nicolae,

Judecători – Guzun Ion, Covalenco Elena, Catan Liliana, Diaconu Iurie,

judecând, fără citarea părților, recursurie ordinare declarate de către succesorul părții vătămate Morari Lilia și avocatul Țurcan Veaceslav în numele inculpatului Glodea Oleg, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Căușeni din 16 ianuarie 2015 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 aprilie 2015, în cauza penală privindu-l pe

Glodea Oleg Chiril, născută la 25 august 1966, originar din s. Chițcani, r-l Slobozia, domiciliat în mun. Chișinău, str. Călărași, nr. 47/1, ap. 11.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 04.08.2014 – 16.01.2015
2. instanța de apel: 09.03.2015 - 09.04.2015
3. instanța de recurs: 01.07.2015 - 24.11.2015

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Căușeni din 16.01.2015, Glodea Oleg, a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. j) Cod Penal.

Procesul penal privind învinuirea lui Glodea Oleg în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal, a fost încetat în legătură cu expirarea termenului de tragere la răspundere penală.

2. Potrivit sentinței, instanța de fond a constatat că, la data de 09.10.1998, în jurul orelor 21:30, Morari Dmitrii, care se afla împreună cu sora sa Morari Lilia și Gorea Anatolie în cafeneaua „Raduga” situată în s. Chițcani, r-l Slobozia, le-a comunicat ultimilor doi că pleacă în barul „Motor”, situat vis-a-vis de cafeneaua „Raduga”, ca să-l felicite pe fostul său cumnat Glodea Oleg, care în acea zi a fost eliberat din detenție. *Aceasta rezultă din declarațiile succesorei părții vătămate Morari Lilia, audiată sub prestare de jurământ.*

După ce Morari Dmitrii a plecat la barul „Motor”, Morari Lilia a rămas pe teritoriul adiacent cafenelei „Raduga”. Morari Dmitrii a intrat în interiorul barului „Motor” unde s-a întâlnit și a comunicat cu Glodea Oleg, care era în bar împreună cu concubina sa Ignatenco Olga. *Aceasta rezultă din declarațiile succesorei părții vătămate Morari Lilia și a martorei Ignatenco Olga audiată sub prestare de jurământ.*

Instanței nu i-au fost prezentate probe directe din care ar rezulta existența unui conflict între Morari Dmitrii și Glodea Oleg, în interiorul barului „Motor”. În același timp, ca o probă mediată au fost prezentate declarațiile succesorei părții vătămate

Morari Lilia, care a declarat în ședința de judecată că un domn Tiuleev, i-a comunicat ei că în interiorul barului „Motor” între Glodea Oleg și Morari Dmitrii s-a iscat un conflict din cauza că Morari Dmitrii i-a reproșat lui Glodea Oleg că ultimul nu a comunicat de mult timp cu feciorul său, care este și nepotul de la soră a lui Morari Dmitrii și că prezentă la acest conflict a fost Ignatenco Olga.

În instanță s-a constatat cu certitudine că aproximativ în jurul orelor 23:00 din barul „Motor” afară au ieșit Glodea Oleg și Morari Dmitrii împreună și s-au îndreptat în partea laterală din dreapta barului și că în momentul când aceștia au ieșit din bar, Glodea Oleg se adresa către Morari Dmitrii cu un ton ridicat.

Prin raportul de expertiză medico-legală nr. 296/125g din 15.03.2002 a Centrului de expertiză medico-legală de pe lângă Ministerul Sănătății, s-a constatat că pe cadavrul lui Morari Dmitrii au fost depistate nouă plăgi în regiunea capului, majoritatea acestor plăgi sunt situate pe partea dreaptă a capului și una pe partea stângă. Moartea lui Morari Dmitrii a survenit cu aproximativ două săptămâni înainte de depistarea cadavrului, care s-a aflat tot acest timp în apă. Moartea a survenit ca rezultat al traumei cranio-cerebrale deschise. Expertul a concluzionat că luând în considerație caracterul traumei cranio-cerebrale, Morari Dmitrii a decedat imediat sau peste puțin timp după cauzarea acestei traume și este mai mult probabil că în apă Morari Dmitrii a nimerit după survenirea morții.

La fel, din raportul de expertiză medico-legală rezultă că plăgile au fost cauzate cu un obiect contondent, cu o suprafață limitată de acțiune. Referitor la poziția lui Morari Dmitrii în momentul provocării leziunilor, expertul a concluzionat că primele două leziuni i-au putut fi provocate lui Morari Dmitrii dacă acesta s-ar fi aflat în orice poziție ori în picioare, ori în poziție culcată, însă următoarele leziuni era posibil a fi provocate victimei doar în poziția culcată a acesteia.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către:

Avocatul Veaceslav Turcan în numele inculpatului Glodea Oleg, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei hotărâri prin care să fie dispusă achitarea inculpatului pe motiv că vinovăția acestuia nu a fost dovedită.

În argumentarea apelului a invocat că sentința sus-nominalizată, în principiu, se bazează doar pe declarațiile martorilor Morari Lidia, Iachimenco Valeriu, Ignatenco Olga și pe raportul de expertiză medico-legală nr. 296/125g. Însă, urmărirea penală nu a verificat alte versiuni posibile, spre exemplu, omorul putea fi comis mai târziu de o altă persoană în alte circumstanțe. Concluziile instanței despre vinovăția lui Glodea Oleg se întemeiază pe presupuneri, dar nu pe dovezi convingătoare.

Astfel, prin declarațiile martorilor s-a confirmat doar faptul că între cet. Glodea Oleg și cet. Morari Dmitrii a avut loc o ceartă, care a trecut în aplicarea unor lovituri în regiunea corpului, însă nimeni din martorii învinuirii nu au confirmat faptul că Morari Dmitrii a fost lovit în cap anume de către O. Glodea, precum și că victima a decedat anume în urma loviturilor aplicate de către O. Glodea. Urmărirea penală nu a verificat alte versiuni posibile, spre exemplu, dacă omorul putea fi comis mai târziu de o altă persoană în alte circumstanțe. Nu a fost găsit nici un martor ocular, nici alte dovezi, care ar explica, ce s-a întâmplat mai departe și unde se aflau O. Glodea și D. Morari după incidentul de lângă bar, cine i-a aplicat lui D. Morari lovituri mortale în cap, când și cum a decedat și cum el a ajuns în râul Nistru.

Declarațiile altor martori în genere nu conțin careva informații concrete, importante pentru elucidarea circumstanțelor care au dus la moartea cet. Morari Dumitru.

Sentința nu poate fi bazată doar pe presupuneri, sunt necesare dovezi concludente și pertinente ce ar confirma cu certitudine vina lui Glodea Oleg în săvârșirea faptei incriminate.

De asemenea, a remarcat că, acțiunile de investigație operativă și urmărire penală au fost efectuate de către așa numitele „organe de drept ale RMN”, care sunt legale și neconstituționale. Apoi dosarul a fost transmis de la Procuratura RMN la Procuratura Generală a RM, deci a avut loc o colaborare ilegală cu organele neconstituționale din Transnistria.

Succesorul părții vătămate Morari Lilia, prin care a solicitat casarea sentinței în latura ce ține de încetarea cauzei penale în legătură cu expirarea termenului de prescripție de atragere la răspundere renală.

De a numi în privința lui Glodea Oleg o pedeapsă în limitele normelor art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal.

În motivarea apelului a menționat că, instanța de fond a dat dovadă de incoerență privind aplicarea normelor Codului Penal. Au fost incorect aplicate normele legislației, a fost aplicate normele unui cod penal în vigoare, apoi conform normelor Codului penal din 1961 a fost eliberat de sub strajă, adică s-a aplicat art. 46 alin. (3) Cod penal (redacția 1961), *persoana nu poate fi urmărită penal în cazul în care de la comiterea infracțiunii au trecut cincisprezece ani și prescripția nu a fost întreruptă de comiterea unei noi infracțiuni.*

Mai mult ca atât, de către instanța de fond, au fost încălcate cerințele art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, *sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată.* Reieșind din cele expuse în cazul dat urma de aplicat normele art. 60 alin. (5) Cod penal, *curgerea prescripției se suspendă dacă persoana care a săvârșit infracțiunea se sustrage de la urmărirea penală sau de la judecată. In aceste cazuri, curgerea prescripției se reia din momentul reținerii persoanei sau din momentul autodenunțării. Însă persoana nu poate fi trasă la răspundere penală dacă de la data săvârșirii infracțiunii au trecut 25 de ani și prescripția nu a fost întreruptă prin săvârșirea unei noi infracțiuni.*

Apelantul a menționat că, reieșind din faptul că de la momentul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal, de către Glodea Oleg nu a expirat termenul de 25 de ani, instanța urma de ai aplica o pedeapsă în limitele normelor articolului în cauză.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 aprilie 2015, au fost respinse ca nefondate apelurile succesorului părții vătămate Morari Lilia și a avocatului Țurcan Veaceslav în numele inculpatului Glodea Oleg, cu menținerea sentinței fără modificări.

5. În motivarea soluției, instanța de apel a constatat că prima instanță, analizând probele administrate în cursul de urmărire penală și în cadrul cercetării judecătorești, prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării, just a adoptat o sentință prin care inculpatul Glodea Oleg a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal, pe semnele: *omorul unei persoane săvârșit cu o deosebită cruzime*, dar a fost încetat în legătură cu expirarea termenului de prescripție.

Cu toate că, inculpatul Glodea Oleg nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, vinovăția lui s-a dovedit și prin probele acumulate legal în cadrul urmăririi penale, care au fost cercetate și verificate în cadrul ședinței instanței de apel și anume:

- declarațiile succesului părții vătămate Morari Lilia (f.d. 55-59 vol. I);
- declarațiile martorului Ignatenco Olga (f.d. 85-89 vol. I);
- declarațiile martorului Iachimenco Valerii(f.d. 229 vol. I);
- raportul de expertiză medico-legală nr. 296/125g din 15.03.2002(f.d. 105 vol. I).

Argumentele invocate de apărare precum că, declarațiile martorului Iachimenco Valerii date la urmărirea penală (f.d. 149, 229), urmează a fi excluse din dosarul penal în temeiul art. 251 și art. 94 alin. (1), pct. 2), 3) și 8) Cod de procedură penală, pe motiv că la audierea acestui martor la urmărirea penală au fost admise mai multe încălcări procesuale, urmează a fi respinse, deoarece la baza sentinței instanța de judecată a luat declarațiile martorului Iachimenco Valerii, date în ședința de judecată, acesta fiind identificat de instanță în baza actului de identificare valabil, cu participarea translatorului și sub prestare de jurământ, procedura procesual penală fiind respectată.

La fel, de către instanța de apel a fost respins și argumentul apărării, referitor la faptul că informația anexată la raportul de expertiză nr. 296/125g din 15.03.2002 (f.d. 107 vol. I), nu a fost legal dobândită, deoarece raportul de expertiză a fost întocmit în conformitate cu prevederile Codului de procedură penală a RM redacția anului 1961 (abrogat prin legea nr. 122 din 14.03.2003), în vigoare la momentul efectuării expertizei. Prin urmare, acest raport de expertiză fiind o probă legală, care a fost efectuat în baza ordonanței anchetatorului procuraturii or. Bender RM și a datelor obiective expuse în raportul de expertiză nr. 532 anexat la raportul de expertiză.

Instanța de apel a reținut că, argumentele aduse de către avocatul Țurcan Veaceslav în apelul declarat au făcut obiectul cercetării în instanța de fond și nu și-au găsit confirmarea, sentința fiind una legală, motivată și întemeiată.

În viziunea Colegiului, cu toate că fapta infracțională există, constituie infracțiune și a fost săvârșită cu vinovăție de către inculpatul Glodea Oleg, instanța de fond corect l-a eliberat de răspundere penală și a încetat procesul penal în privința acestuia în legătură cu expirarea termenului de tragere la răspundere penală.

Astfel, conform prevederilor art. 8 Cod penal, caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Conform art. 46 alin. (3) Cod penal (redacția 1961), persoana nu poate fi trasă la răspundere penală, dacă de la data săvârșirii infracțiunii au trecut cincisprezece ani și prescripția n-a fost întreruptă prin săvârșirea unei noi infracțiuni.

Astfel, omorul lui Morari Dmitrii a fost săvârșit de către Glodea Oleg la data de 09.10.1998. Probe prin care s-ar confirma că de la data săvârșirii omorului și până la pronunțarea sentinței, Glodea Oleg ar fi săvârșit alte infracțiuni nu au fost prezentate. Din aceste considerente, termenul de prescripție de 15 ani a expirat la data de 09. 10.2013.

În consecința celor expuse, Colegiul a menționat că, conform art. 46 alin. (3) Cod penal (redacția anului 1961), termenul de prescripție a expirat, iar inculpatul Glodea Oleg nu mai poate fi tras la răspundere penală.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către:

Succesorul părții vătămate Morari Lilia, prin care a solicitat casarea parțială a acesteia în latura ce ține de încetarea cauzei penale în legătură cu expirarea termenului

de prescripție de atragere la răspundere penală, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, invocând aceleași motive ca și în cererea de apel.

Avocatul Țurcan Veaceslav în numele inculpatului Glodea Oleg prin care solicită casarea hotărârilor judecătorești, cu pronunțarea unei hotărâri prin care să fie dispusă achitarea inculpatului pe motiv că vinovăția acestuia nu a fost dovedită, invocând aceleași motive ca și în cererea de apel.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia lui asupra recursului declarat de către avocatul Țurcan Veaceslav în numele inculpatului Glodea Oleg, solicitând respingerea acestuia, cu menținerea hotărârilor judecătorești, menționând netemeinicia cerințelor solicitate de către recurent.

7.1. De asemenea, și avocatul Țurcan Veaceslav în numele inculpatului Glodea Oleg a depus referință privind opinia lui asupra recursului declarat de către succesorul părții vătămate Morari Lilia, solicitând respingerea acestuia, deoarece argumentele invocate în recurs sunt incorecte și contrare legii. Recurentul consideră că recurenta Morari Lilia a înțeles greșit legea penală, iar instanțele de apel și de fond interpretează în mod corect legislația, în partea ce ține de termenul de atragere la răspundere penală.

În același timp, este de opinia că, hotărârile judecătorești, prin care Glodea Oleg a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii imputate, sunt nefondate, deoarece materialele cauzei nu conțin probe convingătoare care ar dovedi vinovăția clientului său, acțiunile lui, cu adevărat probate, nu întrunesc elementele infracțiunii de omor, iar infracțiunea dată a fost săvârșită de o altă persoană.

8. Judecând recursurile declarate în baza materialelor dosarului și în raport cu motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acestea urmează a fi respinse, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs judecând recursul, este în drept de al respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat în cazul când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Reieșind din prevederile art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces și examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 aceluiași Cod, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără însă a se agrava situația.

În conformitate cu art. 427 Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel în baza temeiurilor stipulate expres în acest articol.

Cu referire la recursul avocatului V. Țurcan în numele inculpatului O. Glodea

Colegiul atestă că, avocatul inculpatului V. Țurcan, în recursul său a invocat drept temei art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de către instanțele de fond și de apel, atunci când nu au fost întrunite elementele infracțiunii și în esență, critică condamnarea inculpatului O. Glodea în baza art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal, fiind de părerea că instanțele judecătorești eronat au reținut în sarcina inculpatului elementele*

constitutive ale acestei infracțiuni, iar probatoriul administrat și cercetat în cauză nu demonstrează vinovăția acestuia.

Așadar, în privința acestor alegații, verificând materialele dosarului în raport cu argumentele din cererea de recurs, Colegiul penal lărgit conchide că acesta este vădit neîntemeiat și explică următoarele.

În primul rând se enunță că conform art. 52 Cod penal, se consideră componentă de infracțiune totalitatea semnelor obiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Lipsa unei părți componente ale infracțiunii echivalează cu lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii, iar în condițiile când din învinuirea adusă lipsesc caracteristici care sînt obligatorii pentru componenta de infracțiune, instanța de judecată va ajunge la concluzia de a pronunța o hotărîre de achitare în privința persoanei puse sub învinuire.

Or, sub aspectul situației de „*neîntrunire a elementelor infracțiunii*”, se înțeleg acele cazuri cînd s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Însă, din interpretarea coroborată a celor ce preced se conchide că temeiul respectiv nu și-a găsit confirmare la examinarea prezentei cauze, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de către recurent.

La caz, se constată că instanța de apel a cercetat toate probele administrate și le-a dat o apreciere obiectivă, care în ansamblul, au confirmat vinovăția inculpatului de cele imputate. Conținutul probelor și valoarea lor probatoare a fost analizată minuțios în textul deciziei instanței de apel. Temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe, instanța de recurs nu a stabilit.

La caz, s-a demonstrat indubitabil că, la data de 09.10.1998, în jurul orei 22⁰⁰, la barul „Motor” din s. Chițcani, r-l Căușeni, între cet. Glodea Oleg și Morari Dumitru, ambii locuitori ai s. Chițcani, care se aflau în relații ostile, s-a iscat o ceartă, în cadrul căreia Glodea Oleg, avînd scopul săvîrșirii omorului intenționat l-a scos pe Morari Dmitri afară, lîngă bar unde fiind înarmat cu o rangă metalică, conștientizînd că-i pricinuieste pătimitului suferințe mari, cu o deosebită cruzime i-a aplicat lui Morari Dumitru multiple lovituri cu ranga în regiunea capului, pricinuindu-i astfel leziuni corporale deosebit de grave, în rezultatul cărora, suportînd un șoc traumatic cet. Morari Dumitru a decedat pe loc.

În continuare, dorind de a ascunde urmele omorului săvîrșit, Glodea Oleg, cu automobilul, a transportat corpul neînsuflețit al cet. Morari Dumitru, în r-l „Corovii Pleaj” din s. Chițcani, unde l-a aruncat în rîul Nistru.

Deși inculpatul pe întreg procesul penal a avut o poziție unică de nerecunoaștere a vinovăției privitor la cele incriminate în baza art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal, instanța de apel întemeiat a conchis că aceasta nu generează achitarea lui O. Glodea pe acest capăt de acuzare, or în cursul judecării cauzei au fost prezentate probe care înlătură dubiul judiciar și dovedesc incontestabil legătura cauzală între faptele comise, acțiunile făptuitorului și consecințele survenite. Versiunea inculpatului este combătută prin probe pertinente, concludente, utile și veridice, detaliat analizate în conținutul deciziei instanței de apel. Pe parcursul examinării cauzei în instanța de judecată au fost stabilite cu certitudine că în acțiunile inculpatului se întrunesc elementele constitutive

ale componentei de infracțiune prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal, iar asupra acestor constatări instanța de recurs nu consideră necesar de a mai reveni.

Colegiul penal lărgit apreciază că, situația de fapt a fost stabilită de instanța de fond, ulterior fiind menținută și de instanța de apel, în urma analizei coroborate a întregului ansamblu probator administrat și ca urmare corect a fost încadrat în drept acțiunile inculpatului în temeiul art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal, fiind stabilită o corectă determinare și constatare juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite de inculpat și semnele componentei de infracțiune prevăzute de articolul nominalizat.

Pe cale de consecință, constatând că, în cauză, există o concordanță deplină între dovezile administrate și situația de fapt stabilită de instanța de apel cu privire la cele săvârșite de inculpatul O. Glodea, nefiind identificată de instanța de recurs vreo probă a cărei existență sau inexistență să fi fost în mod eronat afirmată de instanța de apel sau al cărei conținut să fi fost redat contrar a ceea ce este evident și fără posibilitate de controversă, Colegiul penal consideră că nu este incident cazul de casare prevăzut de dispoziția art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, apreciind ca fiind neîntemeiate criticile formulate sub acest aspect de către avocatul inculpatului V. Turcan.

Totodată, instanța de recurs constată că majoritatea argumentelor recurentului invocate în cererea de recurs se referă la faptul că instanțele de fond și de apel au pus la baza condamnării inculpatului în baza art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal, probe care se contrazic și sunt declarative și care au fost obținute cu încălcarea legii procesual-penale, aceste probe fiind specificate de recurent.

Însă, privitor la criticile expuse, se amintește că la etapa judecării recursului, instanța nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, acestea fiind atributul exclusiv al instanței de fond și al instanței de apel. Deci, Colegiul penal nu va examina criticile referitoare la greșita reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci v-a verifica, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanța de apel, corectitudinea încadrării juridice a faptelor săvârșite de inculpatul O. Glodea.

Mai mult, în lumina jurisprudenței constante a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, se reține că regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că la etapa de judecare a recursului ordinar instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în speță.

Astfel, în opinia Colegiului penal lărgit criticile recurentului referitor la stabilirea eronată a circumstanțelor de fapt privind aprecierea greșită a probelor ce dovedesc nevinovăția inculpatului în cele incriminate, nu este incident în cazul supus judecării, din motivul că instanța de apel a făcut o analiză completă a tuturor probelor administrate în toate fazele procesului penal, stabilind corect vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii imputate.

Instanța de recurs în această ordine de idei specifică că, pentru a constitui caz de casare eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanța

și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține. Dar, verificând probatoriul administrat în cauză, prin prisma argumentelor invocate de recurent, Colegiul penal le consideră ca nefondate, în sensul că vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii incriminate prin rechizitoriu se dovedește indubitabil din probele acumulate și că, la caz, nu a fost comisă nici o gravă eroare de fapt de către instanța de fond sau cea de apel la judecarea cauzei, care ar duce la casarea hotărârii atacate și adoptarea unei alte soluții.

Relevant de reținut este și faptul că recurentul solicitând achitarea inculpatului în baza art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal, din motiv că în acțiunile lui nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii nominalizate, nu aduce în textul recursului vreo argumentare sub acest aspect și nu specifică care anume semne componente lipsesc.

Deci, Colegiul penal lărgit reiterează că, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Astfel, statuînd asupra faptului că autorul recursului nu a invocat careva argumente temeinice privitor la pretinsa eroare admisă de instanțe în chestiunea de încadrare juridică a faptelor comise de O. Glodea, instanța de recurs nu este în drept să completeze textul recursului cu argumente în fapt și în drept, care l-ar justifica sub acest aspect.

Însă, cu toate că fapta infracțională există, constituie infracțiune și a fost săvârșită cu vinovăție de către inculpat, instanța de fond corect l-a eliberat de răspundere penală și a încetat procesul penal în privința acestuia în legătură cu expirarea termenului de tragere la răspundere penală.

În consecință, instanța de recurs reține că temeiul invocat de recurent prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului, iar hotărârea atacată este legală și întemeiată, fiind adoptată în corespundere cu prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală și din atare considerente, recursul ordinar declarat de inculpat, se declară inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Cu referire la recursul succesoriului părții vătămate Morari Lilia

Argumentele invocate de recurentă precum că, instanțele judecătorești au dat dovadă de incoerență privind aplicarea normelor Codului Penal, urmează a fi respinse din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 10 Cod penal, instanța de recurs menționează că, **(1)** „*Legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective pînă la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale;* **(2)** *Legea penală care înăsprește pedeapsa sau înrăutățește situația persoanei vinovate de săvârșirea unei infracțiuni nu are efect retroactiv*”.

Mai mult, conform art. 60 alin. (5) Cod penal, persoana nu poate fi trasă la răspundere penală dacă de la data săvârșirii infracțiunii au trecut 25 de ani și prescripția nu a fost întreruptă prin săvârșirea unei noi infracțiuni.

Iar, în conformitate cu prevederile art. 46 alin. (3) Cod penal (redacția 1961), persoana nu poate fi trasă la răspundere penală, dacă de la data săvârșirii infracțiunii au

trecut cincisprezece ani și prescripția n-a fost întreruptă prin săvârșirea unei noi infracțiuni.

La caz, Colegiul lărgit menționează că, norma penală care înrăutățește situația persoanei vinovate de săvârșirea unei infracțiuni nu are efect retroactiv, fapt reflectat și în pct. 53) al Hotărârii Curții Constituționale nr. 14 din 27.05.2014, care prevede „...în sensul art.22 din Constituție în coroborare cu art.10 din Codul penal, neretroactivitatea legii penale vizează orice circumstanță care duce la înrăutățirea situației persoanei, fără a se limita doar la mărimea și categoria pedepsei aplicate, astfel încorporând și instituția prescripției tragerii la răspundere penală”.

Astfel, luînd în considerare prevederile art. 10 Cod penal, Colegiul lărgit concluzionează că alin. (5) art. 60 al Codului penal actual, care prevede termenul de prescripție de 25 ani, stabilește o situație mai aspră decît prevederile alin. (3) art. 46 al Codului penal (redacția 1961), care era în vigoare la momentul săvârșirii infracțiunii.

Dat știind faptul că, omorul lui Morari Dmitrii a fost săvârșit de către Glodea Oleg la data de 09.10.1998. Probe prin care s-ar confirma că de la data săvârșirii omorului și pînă la pronunțarea sentinței, Glodea Oleg ar fi săvârșit alte infracțiuni nu au fost prezentate. Din aceste considerente, termenul de prescripție de 15 ani a expirat la data de 09.10.2013.

Reieșind din cele expuse supra, conform prevederilor art. 46 alin. (3) Cod penal (redacția 1961), termenul de prescripție a expirat, iar Glodea Oleg nu mai poate fi tras la răspundere penală.

În acest context, Colegiul conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursurilor ordinare și, potrivit legii, se dispune respingerea recursurilor declarate de către succesorul părții vătămate Morari Lilia și avocatul Țurcan Veaceslav în numele inculpatului Glodea Oleg ca inadmisibile, cu menținerea hotărârii atacate.

9. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Se resping ca inadmisibile recursurile ordinare declarate de către succesorul părții vătămate Morari Lilia și avocatul Țurcan Veaceslav în numele inculpatului Glodea Oleg, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 aprilie 2015, în cauza penală privindu-l pe **Glodea Oleg Chiril**.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de **15 decembrie 2015**.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Guzun Ion

Covalenco Elena

Catan Liliana

Diaconu Iurie